

РЕШЕНИЕ

№ 22251

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **346** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. П. Д. от [населено място], [улица], действащ чрез пълномощник адв. Ж., срещу ревизионен акт № Р-22200223002356-091-001/15.01.2024г., издаден от В. В. П. и З. Т. Н., в частта, потвърдена с Решение № 1492/14.11.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С.. Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е нищожен, а в условията на евентуалност - незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. По подробно изложени съображения прави искане съдът да отмени РА в оспорената част и да им присъди разносните по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП“ – С.-град при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че обжалваният РА следва да бъде оставен в сила по съображенията на решаващия орган. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП“ – С.-град.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22200223002356-020-001/21.04.2023г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД – 01 – 849 от 31.10.2022г. на директора на ТД на НАП – С.-град. Заповедта за възлагане на ревизия е постановена след решение № 427 от 05.04.2022г. на директора на дирекция ОДОП, с което е отменен ревизионен акт от 29.08.2022г. в частта на установените данъчни задължения по ЗДДФЛ за дан. период 2018г. и административната преписка е върната на органа, възложил ревизията с указания. Възложената нова ревизия е с срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Със заповедта е определен ревизиращият екип и ръководителят на ревизията. Екипът е съставен от З. Н., тя и ръководител, и Б. К.. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена по електронен път на 31.05.2023г.

С решение № 22200223002356 - 098-001 от 10.07.2023г. на директора на ТД на НАП – С., на посочено правно основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, ревизионното производство е иззето от К. Г. М. в качеството ѝ на възлагащ орган поради командироването ѝ временно да изпълнява служебните си задължения в отдел „Превенция и противодействие на корупцията“ и е предадено на В. В. П., определена като компетентен орган по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК със заповед № РД – 01-654 от 05.07.2023г. на директора на ТД на НАП. От Заповед № РД – 01-513 от 02.06.2023г. на директора на ТД на НАП – С. се установява, че К. Г. М. е командирована временно да изпълнява служебните си задължения в отдел в отдел „Превенция и противодействие на корупцията“, инспекторат, ЦУ на НАП за срок от шест месеца, считано от 01.07.2023г. до 01.01.2024г. включително. По този повод е издадена и заповед № РД – 01 – 664 от 07.07.2023г. на същия орган, с която са отнети функциите ѝ като компетентен орган по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК.

Със заповед за изменение на ЗВР от 10.08.2023г., издадена от В. В. П., срокът на ревизията е удължен с два месеца. Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22200223002356-092-001 от 14.11.2023г., който е съобщен на жалбоподателя на същата дата по електронен път. Впоследствие е издаден РА № Р-22200223002356-091-001/15.01.2024г. РА е издаден от В. П. и от З. Н. - ръководителят на ревизията. С РА на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 34 195,77 лв. за данъчен период 2018 г. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 17 191,55 лв.

Жалбоподателят е обжалвал РА № Р-22200223002356-091-001/15.01.2024г. пред директора на ТД на НАП – С.-град. С Решение № 1492/14.11.2024 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ С.-град при ЦУ на НАП, РА № Р-22200223002356-091-001/15.01.2024г. е изменен, като определеният с РА „резултат за данък“ по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 184 678.67лв. е определен на 184 540.11лв. Решението е съобщено на 29.11.2024г., а жалбата до съда е подадена на 13.12.2024г.

Въз основа на тези факти, съдът прави следните изводи относно допустимостта на производството и валидността на оспорения акт:

Производството по делото е допустимо, а издаденият РА е нищожен, като основанията за този извод са следните:

По делото не се установи наличието на предвидените в закона основания по чл. 7, ал. 3 от ДОПК за изнемане на преписката от органа, възложил ревизията и възлагането и на друг орган. Преди всичко, видно от обосновката, ползвана от директора на ТД на НАП, по отношение на К. М. не е налице нито основание за отвод, нито трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а временна невъзможност. Не е налице и другата предвидена в закона хипотеза, при която подобно изнемане е допустимо – невъзможност, произтичаща пряко от промяна в длъжността на органа, водеща до отпадане на компетентността. По делото не са налице доказателства, които да обосновават подобен извод. Отпадането на компетентността на К. М. не може да се обосновава само със заповед № РД – 01 – 664 от 07.07.2023г. на директора на ТД на НАП, с която са ѝ отнети функциите като компетентен орган по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК, тъй като това би означавало, че директорът на ТД на НАП може по свое усмотрение винаги да отнема компетентност по чл. 112, ал. 2, т.1 от ДОПК и съответно да се позовава на осъществена хипотеза по чл. 7, ал. 3 от ДОПК. Служителят не е назначен на нова длъжност, а е командирован, затова няма промяна в длъжността на органа, водеща непосредствено до отпадане на компетентността му. Командирането по дефиниция е изменение на мястото на работа на служителя, а не на неговите функции. При тези обстоятелства съдът приема, че изнемането на преписката е извършено без наличието на предвидените в закона основания и респ. РА е издаден от некомпетентен орган, доколкото В. П. не е органът възложил ревизията и съответно тя не е заместила на годно правно основание К. М. в това ѝ качество. Аналогично тълкуване на уредбата е направено с решения на ВАС по адм. дела № 5637/2024г., № 10922/2024г. и 348/2023г. Органът по приходите, подписал РА в качеството си на орган възложил ревизията въз основа на решението

за изземване, не е притежавал материална компетентност за това, поради което издаденият РА е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност на издателите на РА, липсата на материална компетентност у един от тях влече нищожност на РА като цяло.

При установената липса на компетентност на един от издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт в оспорената му част.

На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси на жалбоподателя. По делото са представени доказателства за направени разноси в общ размер на 5010лв., от които 10лв. за държавна такса и 5000лв. за адвокатски хонорар. Искането следва да бъде уважено, на основание чл. 161 от ДОПК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, чл. 161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ПРОГЛЯСЯВА ЗА НИЩОЖЕН РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22200223002356-091-001/15.01.2024г., издаден от В. В. П. и З. Т. Н. - органи по приходите при ТД на НАП – С., в частта, потвърдена с Решение № 1492/14.11.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – С., с който на В. П. Д. от [населено място], [улица] са установени допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 34 195,77 лв. за данъчен период 2018 г. и са начислени лихви в размер на 17 191,55 лв.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП да плати на В. П. Д. от [населено място], [улица], разноси по делото в размер на 5010лв., от които 10лв. за държавна такса и 5000лв. за адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

